

heder og paalægge dem Pligter af samme Art som de, der er hjemlet i Konventionen af 17. Juni 1925 om international Handel med Vaaben, (Artiklerne 12, 20, 21, 22, 23, 24 og §§ 3, 4, og 5 i Afdeling II, Tillæg II), idet det dog er en Forudsætning, at denne almindelige Konvention ikke skal stille nogen af de høje kontraherende Parters Skibe (selv om det drejer sig om et Skib med lille Tonnage) anderledes end de andre kontraherende Parters Skibe.

Det skal endvidere staa de høje kontraherende Parter frit for, uden at fravige de Grundsætninger, der er givet Udtryk i den foregaaende Paragraf, før eller efter den almindelige Konventions Ikrafttræden indbyrdes at afslutte saadanne særlige Overenskomster, der maatte vise sig hensigtsmæssige med Hensyn til saa snart som muligt at bevirke Slaveriets fuldstændige Afskaffelse.

Artikel 4.

De kontraherende Parter skal yde hinanden Bistand i Arbejdet paa at sikre Afskaffelsen af Slaveri og Slavehandel.

Artikel 5.

De høje kontraherende Parter erkender, at Tilflugt til tvungent Arbejde eller Pligtarbejde kan faa alvorlige Følger og forpligter sig til, enhver indenfor de Omraader, der befinder sig under dens Suverænitet, Statsmyndighed, Beskyttelse, Overhøjhed eller Kontrol at træffe alle nødvendige Foranstaltninger til Hindring af, at det tvungne eller pligtmæssige Arbejde skaber Vilkaar, der svarer til Slaveriet.

Der er Enighed om:

- 1) at bortset fra de nedenfor under 2) anførte Overgangsbestemmelser maa tvungent eller pligtmæssigt Arbejde kun forlanges af Hensyn til offentlige Formaal,
- 2) at de høje kontraherende Parter paa Omraader, hvor tvungent eller pligtmæssigt Arbejde for andet end offentlige Formaal endnu finder